

delser, afgørelser eller andre meddelelser fra voldgiftsretten. Voldgiftsretten kan bestemme, at skriftlige beviser skal være ledsaget af en oversættelse til det eller de pågældende sprog, jf. stk. 2.

Modellovens art. 23 fastsætter deklaratoriske regler for indholdet af parternes processkrifter mv.

Modellovens art. 24 angår mundtlig forhandling og skriftlig behandling. Efter stk. 1 afgør voldgiftsretten i mangel af anden aftale, om der skal afholdes mundtlig forhandling i sagen. En part kan dog, medmindre andet er aftalt, forlange, at der afholdes mundtlig forhandling. Ifølge stk. 2 skal parterne have tilstrækkeligt varsel om mundtlig forhandling og om voldgiftsrettens eventuelle besigtigelse. Dokumenter mv., som en part sender til voldgiftsretten, skal også sendes til modparten, jf. stk. 3.

Modellovens art. 25 regulerer parternes udeblivelse mv. Efter litra a hæver voldgiftsretten sagen, hvis klageren uden rimelig grund ikke indleverer klageskrift. Efter litra b fortsætter voldgiftsretten sagen, hvis indklagede uden rimelig grund ikke indleverer svarskrift. Manglende indlevering af svarskrift anses ikke i sig selv for en ankendelse af klagerens anbringender. Udebliver en af parterne fra en mundtlig forhandling, eller undlader den pågældende at indlevere et skriftligt bevis, kan voldgiftsretten efter litra c fortsætte sagen og afsige kendelse på det foreliggende grundlag. Art. 25 kan fraviges ved aftale.

Voldgiftsrettens brug af sagkyndige er reguleret ved modellovens art. 26, hvorefter voldgiftsretten kan udpege en eller flere sagkyndige til at afgive erklæring om bestemte spørgsmål. På voldgiftsrettens eller en parts begæring skal en sagkyndig møde til en mundtlig forhandling, hvor parterne har mulighed for at stille spørgsmål til den sagkyndige og til at føre sagkyndige vidner om de pågældende spørgsmål. Art. 26 kan fraviges ved aftale.

Ifølge modellovens art. 27 kan voldgiftsretten eller en part med voldgiftsrettens samtykke anmode domstolene om bistand til optagelse af bevis. Domstolene behandler anmodningen inden for deres kompetence og i overensstemmelse med de gældende regler om bevisoptagelse ved domstolene.

3.1.3.7. Modellovens kap. VI indeholder bestemmelser om voldgiftskendelsen og afslutningen af voldgiftssagen.

Ifølge modellovens art. 28, stk. 1, skal voldgiftsretten anvende de retsregler, som parterne har valgt til afgørelse af retsforholdet. En henvisning til et lands lov skal, medmindre andet er angivet, forstås som en henvisning til dette lands materielle regler og ikke til lan-

dets internationalprivatretlige regler. Har parterne ikke valgt de retsregler, som retsforholdet skal afgøres efter, skal voldgiftsretten anvende de lovvalgsregler, den finder passende, til at udpege de materielle regler, som retsforholdet skal afgøres efter, jf. stk. 2. Voldgiftsretten kan kun afgøre tvisten efter billighed (dvs. efter et konkret rimelighedsskøn i stedet for efter retsregler), såfremt parterne udtrykkeligt har bemyndiget voldgiftsretten til dette, jf. stk. 3. Voldgiftsretten skal under alle omstændigheder afgøre sagen i overensstemmelse med kontraktens bestemmelser og tage hensyn til sædvaner i den branche, som retsforholdet er underlagt, jf. stk. 4.

Er der flere voldgiftsdommere, skal voldgiftsrettens afgørelser træffes af et flertal af voldgiftsdommerne, medmindre parterne har aftalt andet, jf. modellovens art. 29. Processuelle spørgsmål kan dog afgøres af formanden alene, hvis parterne eller den samlede voldgiftsret har bemyndiget formanden hertil.

Indgår parterne forlig for voldgiftsretten, skal voldgiftsretten afslutte voldgiftssagen, jf. modellovens art. 30, stk. 1. Hvis parterne anmoder om det, og voldgiftsretten ikke modsætter sig det, skal voldgiftsretten stadfæste forliget i form af en voldgiftskendelse. En sådan voldgiftskendelse skal udfærdiges i overensstemmelse med reglerne i art. 31 og skal angive, at det er en kendelse, jf. art. 30, stk. 2. En sådan kendelse har samme status og retsvirkninger som enhver anden kendelse om sagens realitet.

Efter modellovens art. 31, stk. 1, skal en voldgiftskendelse være skriftlig og underskrevet af alle voldgiftsdommerne. I voldgiftssager med mere end én voldgiftsdommer er det dog tilstrækkeligt, at flertallet har underskrevet voldgiftskendelsen, såfremt årsagen til, at ikke alle voldgiftsdommere har underskrevet voldgiftskendelsen, fremgår af kendelsen. Voldgiftskendelsen skal være begrundet, medmindre den stadfæster et forlig efter art. 30, eller parterne har aftalt, at den ikke skal begrundes, jf. art. 31, stk. 2. Voldgiftskendelsen skal dateres og angive voldgiftens sæde, jf. stk. 3. Voldgiftskendelsen anses for afsagt på dette sted. Et underskrevet eksemplar af voldgiftskendelsen skal sendes til hver af parterne, jf. stk. 4.

Ifølge modellovens art. 32, stk. 1, afsluttes voldgiftssagen, når voldgiftskendelsen afsiges, eller når voldgiftsretten hæver sagen i medfør af stk. 2. Efter stk. 2, litra a, hæver voldgiftsretten sagen, hvis klageren frafalder sit krav, medmindre indklagede modsætter sig ophævelse og voldgiftsretten finder, at indklagede har en berettiget interesse i at opnå en endelig afgørelse af tvisten. Efter litra b hæver voldgiftsretten sagen, hvis parterne er enige herom. Endelig hæver